

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593708704.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Om Meget af dette, og navnlig om Meningsforskjellen betræffende min Fremtid, kan jeg ikke have Kundskab af egen lagttagelse; thi man discuterede mine Tilbøjeligheder, medens de endnu kom som Vindpust, og imidlertid gik jeg omkring som et lykkeligt Barn med nogen Hang til Drømmeri, som jeg maa antage. Jeg havde engang vovet mig langt bort alene og kom til en grøn Høi, omkring hvilken snoede sig i Afsatser tynde, graae Rande. Medens jeg stod der, kom en Mand, formodenlig Forvalteren fra en Herregaard i Egnen, og jeg spurgte ham, hvorfra disse Rande kom. Han svarede: Det er fra Syndfloden; alt som Vandet sank, bleve disse Rande tilbage; Nogle sige at Noahs Ark stod deroppe. Hvordan Forvalteren faldt paa at sige dette, forstaaer jeg ikke; men jeg troede det, ikke blot fordi det blev sagt, men ogsaa fordi det svarede til en dunkel Forestillingskreds, hvori jeg levede, og som ved denne Meddelelse fik Ord: Alt var foregaaet her, eller her var Verden; min egen Tilværelse og Alt, hvad der omgav mig, laa nær Skabelsen; Alt var helligt og dog saa ganske naturligt - men dette er atter en af de Fornemmelser, som man i en modnere Alder ikke kan finde de rette Ord til. I lang Tid senere, naar Ritmesteren fortalte mig en af sine mange Historier om Krig, Røvere o. desl., var Scenen for mig altid nær. I en stor Skov, som vi kunde see mod Nord, var det, først, at Cain dræbte Abel, senere, at den stærke Ridder Samson havde hvilet, da han bortførte Rodegir Jarls Datter Hildesvid, og endelig var det Roncesvalles, hvor Roland blæste i sit Horn og faldt for Overmagten. Jeg har været saa - hvad skal jeg kalde det? Lykkelig? Ja! - at da jeg engang hørte et Horn i Retning fra Skoven, troede jeg, det var Roland, der havde reist sig og blæste igjen.